Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26263
Copyright: Admont, Benediktinerstift

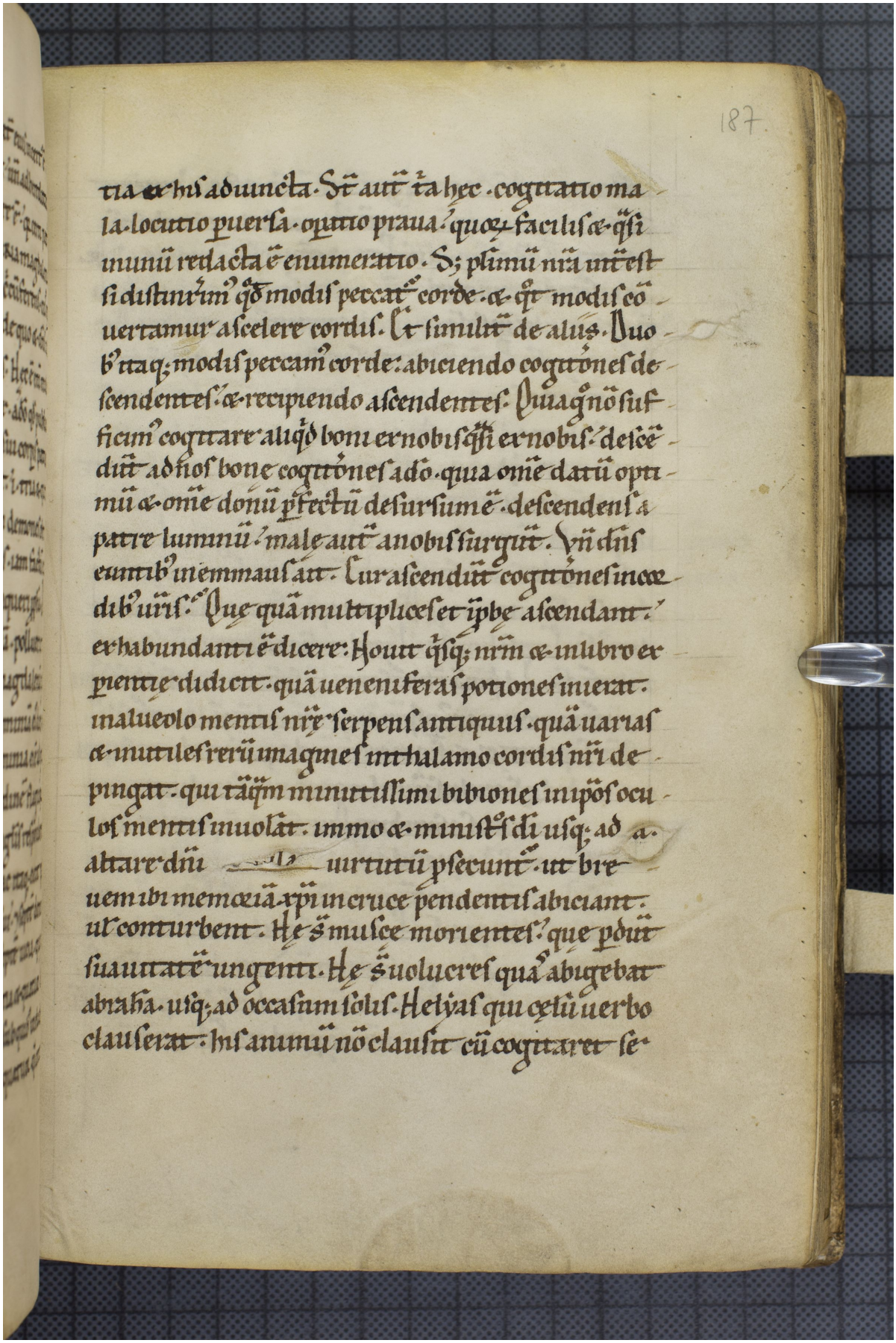

187

tia et his adiuncta. Sit autem ita hec cogitatio ma
la. locutio puerila. opinio praua. quoque facilis et qsi
minimum redacta est enumeratio. Si primum nisi mutetur
si distinctim quod modis peccatur corde. et qt modis co
uertamur a scelere cordis. Et similiter de aliis. Duo
bus itaq; modis peccamus corde: abiciendo cogitationes de
scendentes: et recipiendo ascendentes. Quia qnō suf
ficimus cogitare aliquod bonum ex nobis qsi ex nobis: descen
dunt ad nos bone cogitationes a deo. qua omne datum opti
mum et omne donum perfectum desursum est. descendens a
patre luminum: male autem a nobis surgunt. Vnde dnis
eunti in emmaus ait. Cur ascendunt cogitationes in cor
dibus uris: Que quam multiplices et ipse ascendant:
et habundanti et dicere: Hodie qsq; mihi et in libro ex
pientie didicit. quam uenenifera potiones miscerat.
malueolo mentis nire serpens antiquus. quam uarias
et inutiles rerum imagines in thalamo cordis nri de
pingat. qui tamen minutissimi bibiones in pos oculos
mentis inuolat. immo et ministri di usq; ad a
altare dni [illegible] uirtutum persecuti. ut bre
uem ibi memoriam xpi in cruce pendentis abiciant.
ut conturbent. He s musce morientes: que potum
suauitatem ungenti. He s uolucres quas abigebat
abraha. usq; ad occasum solis. Helias qui celum uerbo
clauserat: his animum non clausit cum cogitaret se